

ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ରକଳା

୧୨୨

ଦିନିଚି ଆଳୁ

ହିତ ଚତୁଷ୍ଟୟ

ଦିନର ଆରମ୍ଭ

ଅଜ୍ଞାନ-ମୁହିଁ ହାସ୍ୟେଷୋତ୍ସବ
ଅମୃତାଦ-ସ୍ୱର୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ବହିତା

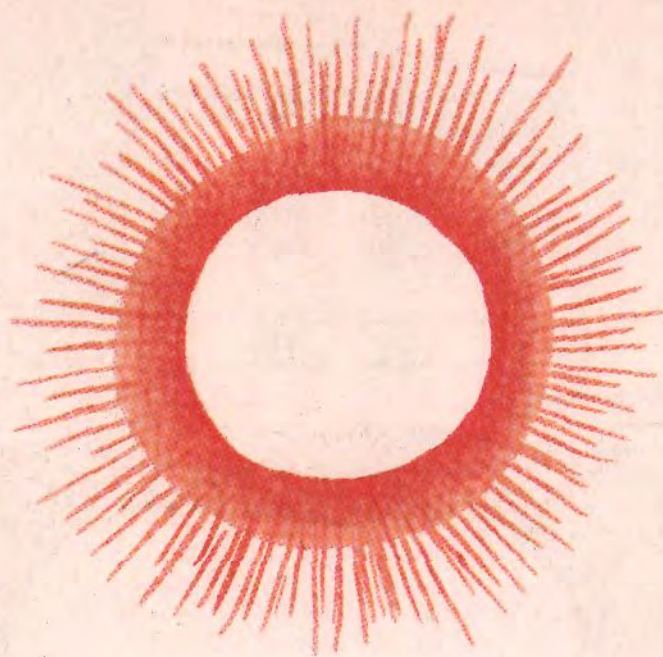
“ହାସ୍ୟ” ପ୍ରକାଶନ
ମସ୍କା

ଥରେ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ବଣରେ ବୁଲୁବୁଲୁ ବାଟବଣା ହୋଇଗଲା । ଘରକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ବାଟ ଖୋଜି
ଖୋଜି ଶେଷକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା ବଣରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ କୁଡ଼ିଆରେ ।

କୁଡ଼ିଆଟିର କବାଟ ମେଲ ଥିଲା : ସେ ଭିତରକୁ ଉଜ୍ଜିମାରି ଚାହିଁ ଦେଖିଲା — ଘରେ କେହି ନାହାନ୍ତି , ତେଣୁ ଭିତରକୁ ପଶିଲା । ଏହି କୁଡ଼ିଆଟିରେ ତିନୋଟି ଭାଲୁ ରହୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଭାଲୁଟି ଥିଲା ବାପା ଭାଲୁ , ନାଁ ତା'ର ମିଶାଇଲ୍ ଇଭାନିଚ୍ । ସେ ଦେଖିବାକୁ ଭାରି ବଡ଼ ଆଉ ଦେହଟା ତା'ର ଗୁମରେ ଢଳା । ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଲୁଟି ଦେଖିବାକୁ ଟିକେ ସାନ , ତା ନାଁ ନାଶ୍‌ତାଶ୍ୟା ପେତ୍ରୋଭ୍‌ନା । ତୃତୀୟ ଭାଲୁଟି ଥିଲା ସବୁଠାରୁ ସାନ , ନାଁ ତା'ର ମିଶ୍ଟୁଚ୍‌କା । ଭାଲୁମାନେ କେହି ଘରେ ନଥିଲେ , ଜଙ୍ଗଲକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

କୁଡ଼ିଆଟିରେ ଦୁଇଟି ବଖରା ଥିଲ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲ ଖାଇବା ଘର , ଅନ୍ୟଟି ଶୋଇବା ଘର । ଝିଅଟି ଖାଇବା ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲା , ଟେବୁଲ ଉପରେ ତିନୋଟି ଗୁମଚ ଆଉ ତିନି ପ୍ଲେଟ୍ ସୁସ୍ଥ ଥିଲା ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ପ୍ଲେଟ୍‌ଟି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ , ବାପା ଭାଲୁ ମିଖାଇଲ୍ ଇଭାନିଚ୍‌ଙ୍କର । ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ଲେଟ୍‌ଟି ତାଠାରୁ ଟିକିଏ ଛୋଟ , ମା ଭାଲୁ ନାଶ୍‌ତାଶ୍ୟା ପେତ୍ରୋଭ୍‌ନାଙ୍କର । ତୃତୀୟ ନେଲିଆ ପ୍ଲେଟ୍‌ଟି ହେଲ ମିଶୁର୍କାର । ପ୍ରତିଟି ପ୍ଲେଟ୍ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଗୁମଚ ଥିଲା ହୋଇଥିଲା — ବଡ଼ , ମଝିଆଁ ଓ ଛୋଟ ।

ଝିଅଟି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗୁମଚଟି ଧରି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ଲେଟ୍‌ରୁ ସୁସ୍ଥ ଟିକିଏ ଗୁଣିଲା । ତା'ପରେ ମଝିଆଁ ଗୁମଚଟି ଧରି ମଝିଆଁ ପ୍ଲେଟ୍‌ରୁ ସୁସ୍ଥ ଗୁଣିଲା । ଶେଷରେ ଛୋଟ ଗୁମଚଟିରେ ଛୋଟ ପ୍ଲେଟ୍‌ରୁ ସୁସ୍ଥ ଗୁଣିଲା । ମିଶୁର୍କାର ପ୍ଲେଟ୍‌ଟି ତା ମନକୁ ପାଇଲା ।

ଝିଅଟି ଚିକିଏ ବସି ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଭାବି ଦେଖିଲା ଟେବୁଲ ପାଖରେ ତିନୋଟି ଚୌକି ଥିଲା ହୋଇଛି : ପ୍ରଥମଟି ବଡ଼ ମିଖାଇଲ୍ ଇଭାନିଚ୍‌ଙ୍କର , ଅନ୍ୟଟି ଚିକେ ଛୋଟ ନାଶ୍‌ତାଶ୍ୟା ପେତ୍ରୋଭ୍‌ନାଙ୍କର , ତୃତୀୟଟି ସବୁଠାରୁ ସାନ । ସେଥିରେ ନେଲିଆ ଗଦି ଲଗା ହୋଇଥାଏ , ସେଟି ମିଶୁତ୍‌ଙ୍କର । ଝିଅଟି ବଡ଼ ଚୌକିରେ ବସୁ ବସୁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା ; ତା'ପରେ ଯାଇ ବସିଲା ମଝିଆଁ ଚୌକିଟିରେ , ହେଲେ ତାକୁ ଆରାମ ଲାଗିଲାନି । ତେଣୁ ଶେଷରେ ଯାଇ ବସି ପଡ଼ିଲା ଛୋଟ ଚୌକିଟିରେ । ସେଥିରେ ତାକୁ ବସିବାକୁ ବେଶ୍ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଚିକେ ହସିଦେଇ , ସେ ନେଲିଆ ପ୍ଲେଟ୍‌କୁ କୋଳରେ ରଖି ସୁପ୍ ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ସୁପ୍‌ତକ ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଚୌକିରେ ବସି ଝୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏତେ ଜୋରରେ ସେ ଝୁଲିଲା ଯେ , ଚୌକିଟି ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଝିଅଟି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା । ତା'ପରେ ଉଠିପଡ଼ି ଚୌକିଟିକୁ ତଳୁ ଉଠେଇ ନେଇ ଅନ୍ୟ ବଖରାଟିକୁ ଗଲା । ସେଠି ତିନୋଟି ଖଟ ପଡ଼ିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବଡ଼ —

ମିଶାଇଲ୍ ଇଭାନିଚ୍‌ଙ୍କର , ଅନ୍ୟଟି ମଝିଆଁ — ନାଗ୍‌ତାଶ୍ୟା ପେତ୍ରୋଭ୍‌ନାଙ୍କର , ତୃତୀୟଟି ସାନ — ମିଶୁତ୍‌କାର ।
 ଝିଅଟି ବଡ଼ ଖଟରେ ପୁଅମେ ଯାଇ ଶୋଇପଡ଼ିଲା — ତା'ର ମନେହେଲା ଖଟଟି ଭାରି ବଡ଼ । ତା'ପରେ ଯାଇ
 ଶୋଇଲା ମଝିଆଁ ଖଟଟିରେ — ସେତା ମନେହେଲା ଭାରି ଉଚ୍ଚ । ଶେଷରେ ଯାଇ ଶୋଇଲା ଛୋଟ ଖଟଟିରେ —
 ଖଟଟି ଠିକ୍ ତା'ରି ମାପର ଥିଲା , ତେଣୁ ସେ ସେଥିରେ ଶୋଇପଡ଼ିଲା ।

ଭାଲୁମାନେ ବୁଲିବୁଲି ଭୋକରେ ଆଉଟି ପାଉଟି ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ବଡ଼ ଭାଲୁଟି ନିଜ ପେଟକୁ ଧରି ଦେଖିଲା, ଆଉ ଭୟଙ୍କର ଭାବେ ପାଟି କରି କହିଲା :

“କିଏ ମୋ ପେଟରେ ମୁହଁ ମାରିଛି ?”

ନାଶ୍‌ତାଶ୍ୟା ପେତ୍ରୋଭ୍‌ନା ନିଜ ପେଟକୁ ଗୁହଁ ତାଠାରୁ ଟିକେ କମ୍ ଜୋରରେ ପାଟିକଲେ :

“କିଏ ମୋ ପେଟରୁ ସୁପ୍ ଗୁଣ୍ଡିଛି ?”

ମିଶୁତ୍‌କା ନିଜ ଖାଲି ପେଟଟାକୁ ଗୁହଁଦେଇ ପତଳା ଚେଁଚେଁଆ ଗଳାରେ କହିଉଠିଲା :

“କିଏ ମୋ ପେଟରୁ ସୁପ୍ ଗୁଣ୍ଡୁ ଗୁଣ୍ଡୁ ସବୁ ସୁପ୍ ଖାଇଦେଇଛି ?”

ମିଖାଇଲ୍ ଇଭାନିଚ୍ ନିଜ ଚୌକିକୁ ଦେଖିଦେଇ ଭୟଙ୍କର ଗଳାରେ ପାଟି କରି ଉଠିଲେ :

“କିଏ ମୋ ଚୌକିରେ ବସି, ଚୌକିଟାକୁ ତା ଜାଗାରୁ ଘୁଞ୍ଚେଇ ଦେଇଛି ?”

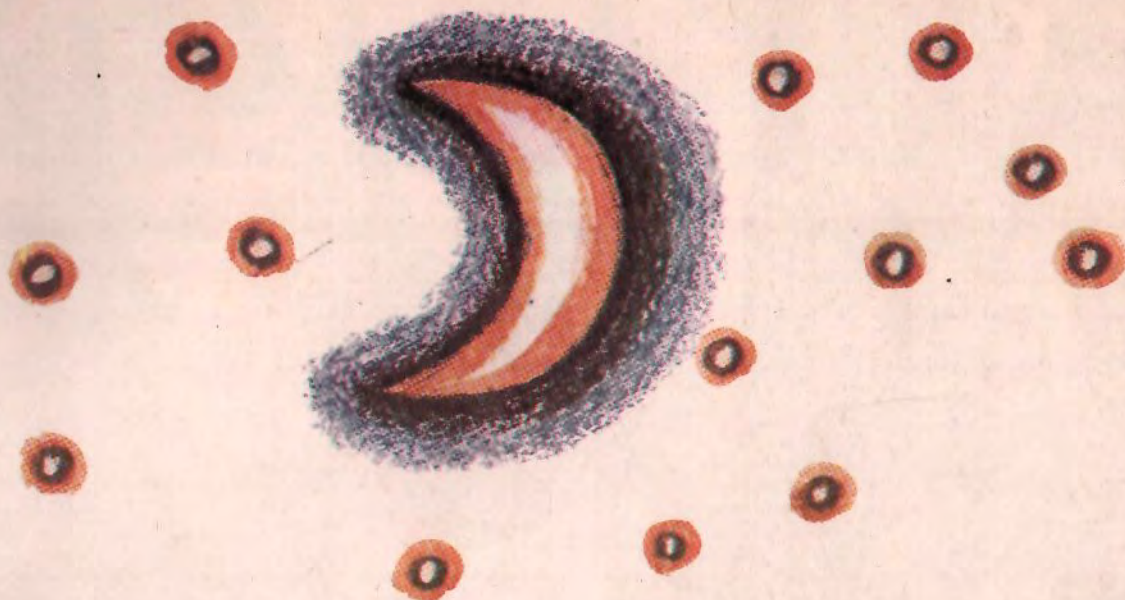
ନାଶ୍‌ତାଶ୍ୟା ପେତ୍ରୋଭ୍‌ନା ନିଜ ଚୌକିକୁ ଦେଖିଦେଇ ତାଠାରୁ ଟିକେ କମ୍ ଜୋରରେ ପାଟି କରିଉଠିଲେ :

“କିଏ ମୋ ଚୌକିରେ ବସି ତାକୁ ଘୁଞ୍ଚେଇ ଦେଇଛି ?”

ମିଶୁତ୍‌କା ନିଜ ଭଙ୍ଗା ଚୌକିକୁ ଦେଖି ତା ସବୁ ପତଳା ଗଳାରେ ଚେଁଚେଁ ହୋଇ କହିଲା :

“କିଏ ମୋ ଚୌକିରେ ବସି, ତାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି ?”

ତା'ପରେ ଭାଲୁମାନେ ଅନ୍ୟ ଘରକୁ ଗଲେ ।

“କିଏ ମୋ ବିଛଣାରେ ଶୋଇ , ତାକୁ ଲେଗୁକୋରୁ କରିଦେଇଛି ?” ଭୟଙ୍କର ଭାବେ ପାଟିକରି ବାପା ଭାଲୁ ମିଖାଇଲ୍ ଇଭାନିଚ୍ ପଚାରିଲେ ।

“କିଏ ମୋ ବିଛଣାରେ ଶୋଇ ତାକୁ ଲେଗୁକୋରୁ କରି ଦେଇ ଯାଇଛି ?” ମା ଭାଲୁ ଟିକେ ଆସ୍ତେ ପାଟିକରି କହିଲେ ।

ଶେଷକୁ ମିଶୁର୍କା ତା ବିଛଣାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଟୁଲ୍ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଯାଇ ତା'ର ସବୁ ଗଳାରେ କହି ପକେଇଲ :

“ମୋ ବିଛଣାରେ ମଧ୍ୟ କିଏ ଜଣେ ଶୋଇ ?...” କହୁକହୁ ହଠାତ୍ ସେ ଝିଅଟିକୁ ଦେଖିଲା ; ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସବୁ ଗଳାରେ ଚିତ୍କାର କରିଉଠିଲା :

“ହେଇ ସେ ଶୋଇଛି ! ଧର ! ଧର ତାକୁ ! ହେଇ ! ଧର ତାକୁ !”

ମିଶୁଡ଼କା ତାକୁ କାମୁଡ଼ି ପକେଇବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ଏତିକି ବେଳେ ଝିଅଟି ଆଖି ଖୋଲି ଦେଖିଲା,
ସାମନାରେ ତା'ର ଚିନିଟି ଭାଲୁ । ସେ ଖୋଲା ଝରକା ପାଖକୁ ଧାଇଁଯାଇ ଆଖିପିଛୁଳାକେ ଝରକା ବାହାରକୁ
ତିଆଁଟାଏ ମାରିଦେଲା ।

ତା'ପରେ ଏତେ ଜୋରରେ ଦୋଡ଼ିଲା ଯେ, ଭାଲୁମାନେ ତାକୁ ଆଉ ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

C-215-

Л. Толстой
ТРИ МЕДВЕДЯ
На языке ория
Lev Tolstoi
THE THREE BEARS
In Oriya

© ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ “ରାଦୁଗା” ପ୍ରକାଶନ,
୧୯୮୯

ସୋଭିଏତ୍ ଯୁନିଅନ୍ରେ ମୁଦ୍ରିତ

ମୁଖ୍ୟ ପରିବେଷକ :
ନବଯୁଗ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ,
ବକ୍ସିକବାଟି ରୋଡ୍,
କଟକ-୭୫୩୦୦୧

“ରାଦୁଗା” ପ୍ରକାଶନ
ମସୋ

ISBN 5-05-002238-X